

Cercis siliquastrum

judaszowiec południowy

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Pochodzące z południowej Europy niewielkie drzewo o niskim, pochylonym pniu, luźnej, nieregularnej koronie i kwiatach wyrastających bezpośrednio na konarach. W naturze dorasta do 10 m wys. W Polsce najczęściej wielopniowy krzew do kilku metrów wys. Liście matowozielone, nerkowate, na wierzchołkach zaokrąglone, 7-12 cm, jesienią żółte. Kwiaty motylkowe, purpuroworóżowe, zebrane po kilka w pęczku, występują obficie zarówno na cienkich gałązkach jak i na grubych, a nawet na pniu (kaulifloria), IV-V. Kwiaty jadalne, słodko-kwaskowate, można dodawać do sałatek. Owoce w postaci brązowych strąków pozostają na drzewie całą zimę. Rośliny bardzo wrażliwe na mróz, tylko do najcieplejszych rejonów kraju; wymagają okrywania na zimę. Wyłącznie na stanowiska słoneczne i suche, w zaciszne w miejsca. Roślina amatorska ze względu na niską mrozoodporność.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin Gabriel Tomżyński

zasięg geograficzny	pd.-wsch. Europa i Azja Mn. (do Iranu), zwykle na suchych, kamienistych, wapiennych zboczach
pochodzenie	pierwsza publikacja: Carolus Linnaeus (1707-1778) 1753
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	małe drzewo lub duży krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty rozłożysty nieregularny
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m

barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze
barwa kwiatów	różowe
pora kwitnienia	maj
owoce	strąki
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche
ph podłoża	odczyn zasadowy
rodzaj gleby	przeziębna ogrodowa
walory	ładne jesienne zabarwienie ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe
strefa	7a

autor opisu tabelarycznego: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

